

חַת־ת לַשַּׁבָּת קוֹדֵשׁ פְּרֻשֵׁת רֵאָה שַׁבָּת מְבֻרָכִים אֲלוּל פְּרָקִי אָבוֹת - פְּרָק ה' כ"ה מִנְחָם אָב, ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקְּהֵל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁבִיעֵי עִם רִשׁוּי

מִשֶּׁה מוֹסֵר לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד מִצְוֹת שִׁיקִימוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְחוֹזֵר עַל עֲגִין שְׁלוֹשֶׁת הַרְגָלִים הַמִּיחָדִים בָּהֶם עוֹלִים עִם יִשְׂרָאֵל לִירוּשָׁלַיִם:

אִם יֵשׁ לְאָדָם בְּהֵמָה, וְנוֹלְדָה לָהּ בְּהֵמָה בְּכוֹרָה, עָלָיו לָתֵת אוֹתָהּ לְכֹהֵן. אִם לְבְּהֵמָה אֵין שׁוּם מוֹם, הִכְהֵן יִקְרִיב אוֹתָהּ בְּקָרְבָן וַיֹּאכַל מֵהַבֶּשֶׂר. אִם יִשְׁנוּ מוֹם, הִיא לֹא יִכּוֹלָה לִהְיוֹת מוֹקְרֶבֶת בְּקָרְבָן, אֲבָל הִכְהֵן עֲדִין יִכּוֹל לְשַׁמּוֹר אוֹתָהּ לְעֶצְמוֹ.

בְּעַת מִשֶּׁה חוֹזֵר וּמְזַכֵּיר לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עַל שְׁלוֹשֶׁת הַרְגָלִים - שְׁלוֹשֶׁת הַחֲגִים שֶׁבָּהֶם הָיוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹלִים לְרַגַל לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ.

בְּפֶסַח מְקַרְיָבִים קָרְבָן פֶּסַח אוֹכְלִים רַק מִצָּה בְּמַהֲלָךְ כָּל שִׁבְעַת יְמֵי הַחֵג.

סוּפְרִים שִׁבְעָה שָׁבוּעוֹת מֵהַיּוֹם שֶׁבּו קִצְרוּ אֶת הָעֵמֶר, וְאִז מִגִּיעַ חֵג הַשָּׁבוּעוֹת. בְּחֵג הַשָּׁבוּעוֹת עוֹלִים שׁוֹב לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ.

בְּסֻכּוֹת עוֹלִים שׁוֹב לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְשִׁמְחִים עַל כֵּךְ שֶׁזֹּכִים לִהְיוֹת קְרוֹבִים לָהּ.

בְּשַׁעוֹלִים שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ, יֵשׁ לְהַבִּיא בָּמָה שִׁיּוֹתֵר קָרְבָנוֹת לָהּ בְּפִי הַיְכָלָתָהּ.

תהלים / יום כ"ה לחדש פֶּרֶק קי"ט מַחֲצִית ראשונה.

היום אמרים את המחצית הראשונה של הפרק הארוך ביותר בתהלים.
אחד הפסוקים הוא: **"ברוך אתה ה' למדני חקיך"**.
בשלחן ערוך נאמר שאם התחלנו לומר ברכה ולפתע שמנו לב שזו טעות, אנו יכולים לומר את המלים "למדני חקיך".
כדי שנוכל לומר פסוק שלם ולא נזכיר חס ושלום את שמו של ה' ללא סבה.

תניא / אגרת הקדש סימן ח' (כ"ה מנחם אב שנה פשוטה)

בהרבה מהמכתבים באגרת הקדש, האדמו"ר הזקן נותן לחסידים חיות בנתינת צדקה, על ידי שמסביר את כל הדברים המיוחדים שקורים כאשר יהודים נותנים צדקה.
במכתב הזה, האדמו"ר הזקן מדבר אודות משהו מיוחד שקורה ליהודי כשהוא מתפלל בגלל נתינת הצדקה שלו.
לפעמים כשאדם מתפלל, הוא לפתע מרגיש עד כמה ה' גדול, או פתאום יכול להבחין איזה מזל יש לו שהוא יהודי.
מחשבות מעין אלו, לא צעות בראש בכל פעם שאנו מתפללים. אז מהיכן הן באות? (עוד מעט האדמו"ר הזקן יסביר איך נתן להגיע לחשב את המחשבות האלה לעתים יותר קרובות).
נשמות של מלאכים תמיד מרגישות את ה'. הקרבה לה' יכולה להאיר בנשמות שלנו כשאנו מתפללים, כחוסד מה'.

היום יום / כה מנחם אב

בברית של ילד יהודי מאחלים להורים: **"כשם שנכנס לברית, כן יכנס לתורה, לחפה ולמעשים טובים"**.
באמת תורה היא גם חלק של מעשים טובים – מצוות. כיון שאין אפשרות לקיים מצוות ללא למוד תורה לדעת כיצד לקיים ולרצות לקיים אותם.
כאשר אומרים "לתורה", באחול הזה, הכוונה למצוות למוד תורה "והגית בו יומם ולילה" בלי לבזבז רגע שבו נתן ה'ה ללמד תורה.
ומה לגבי לידת בת? בגלל שלבנות אין את המצוה ללמד תורה כל הזמן יכולנו לחשב על נסח אחר. אולי רק על סוף הברכה – לחפה ולמעשים טובים, אחרי הכל לבנות אין את אותה מצוה ללמד תמיד תורה. בגלל שיש להן תפקיד חשוב ומיוחד עבורן, יותר מאשר קיום המצוות שצריכות להעשות בזמן מסוים (מצוות עשה שהזמן גרמא)
אבל הרבנים, כן היו אמרים את אותו נסח גם להלדת בנות, "לתורה, לחפה ולמעשים טובים".
כיון שחז"ל למדנו שלבנות יש תפקיד חשוב בנוגע לתורה- לדאג שהבעלים והילדים שלהם ילכו ללמד.
כאשר הבנות מודאות שבני משפחתן יכולים ללמד תורה, לא רק שיש להן חלק במצוה, הן חולקות את השכר, היות והן אלו שגרמו למצוה שתוכל להתקיים.

ספר המצוות / מצוות עשה צ"ה

המצוה היומית, **מצוה עשה צ"ה**, היא שאם אדם מבטיח הבטחה ומשנה את דעתו, עליו ללכת לרב או לבית הדין כדי להפר את ההבטחה.

ישנן מצוות שהמצוה לקיים אותם היא רק אם צריך לעשות אותם. לדגמא, זו אינה מצוה להטמא על מנת שאדם יוכל להטהר על ידי פרה אדומה, אבל אם אדם נטמא זו מצוה לקיים את ההלכות כיצד להטהר שוב.

גם המצוה הזו שייכת לסוג הזה. אין מצוה לשנות את הדעה על הבטחה שהבטיחו, אבל אם מישהו רוצה הוא צריך לקיים את ההלכות כיצד להפר את ההבטחה. לילדה או אשה, אביה או בעלה מפירים חלק מההבטחות (כמו שלומדים בפרקים י"א וי"ב ברמב"ם היום. ורב או בית דין יכולים לבטל הבטחה לכל אחד. בגמרא זה מספר במסכת נדרים).

רמב"ם / הלכות נדרים פרקים י', י"א, י"ב

ברמב"ם היום לומדים עוד הלכות על נדרים (הבטחות)

פרק י' - לומדים כל מיני הלכות על נדר שקשור בזמן. למשל אם אדם מבטיח לא לאכל עוגה במשך יום או אם הוא אומר שהוא ישמר את העגיה שקבל עד שירד גשם.

פרק י"א - לומדים מה קורה אם ילד (בן או בת) נודרים נדר בשנה לפני בר/ בת מצוה. אם הבת אינה חיה בבית ועדין איננה נשואה, הנדר שלה הוא נדר. (באם היא גרה בבית או נשואה אביה או בעלה יכולים להפר את ההבטחה).

ישנם גם הלכות מה אם הבת מארסת ועדין אינה נשואה, מי יכול להפר לה את הנדר.

פרק י"ב - לומדים כיצד האבא או הבעל יכולים להפר את הנדר. הלכה מעניינת אחת היא שהאבא יכול לבטל כל נדר, אבל הבעל יכול רק לבטל נדר שיפריע לאחד מהם או יגרם לקשי להשאר נשואים. אנו גם לומדים שהוא יכול להפר נדר רק ביום ששומע אותה, אחרת הנדר נשאר בתקף.

דרכי החסידות / כבוד אב ואם

אבא ואמא שלנו הם כל כך מיוחדים.

הגמרא אומרת שישנם שלושה שתפים ביהודי: אבא, אמא וה'.

האין זה נפלא? ההורים שלנו שתפים עם ה'.

וגם אבא ואמא כל כך דואגים לנו, שיהיו לנו מזון, בגדים, בית ומשחקים.

לכן ה' נתן לנו את המצוה המיוחדת - מצוות כבוד אב ואם, היות שאנו נותנים כבוד לה' כאשר אנו מכבדים אותם, כיון שהם שתפיו של ה'.

זו גם הדרך שלנו לומר להם תודה על כל מה שעושים עבורנו.

ה' עשה שיהיה קשה לקיים בדיוק את המצוה הזו.

פעם היה ילד שהתקשה בקיום מצוות כבוד הורים, ושאל את הרבי מה לעשות.

הרבי אמר שעליו לכתב את הפסוק "כבוד את אביך ואת אמך", ובמשך השבועות הקרובים לקרא זאת מתוך הכתב מידי יום. הדבר יעזר לו לזכר לקיים את המצוה כראוי.

גְּאוּלָּה וּמְשִׁיחַ / הַנְּבוּאָה תְּשׁוּרָה עַל כּוֹלָם

מְקַדֵּשׁ לְעֵלּוּי גִשְׁמַת סְבַתְנָנוּ הָאֱהוּבָה מְרִים צִמְעַל בֵּת הַרְבּ יוֹסֵף בְּרוּךְ ע"ה פְּרִיזְמָן

הַסֵּפֶר הַבֵּא מִתּוֹךְ "תְּרֵי עֶשֶׂר" הוּא סֵפֶר יוֹאֵל. יִשְׁנֶם שְׁנֵי עֲנִינִים מְרֻכְזִים בְּסֵפֶר זֶה שֶׁתְּהִיָּה מִכַּת אַרְבֵּה בְּקֶרֶב אֱלוֹ מַעַם יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ תְּשׁוּבָה, וְנְבוּאָה עַל מְשִׁיחַ. אַחַד הַדְּבָרִים אוֹתָם אוֹמֵר הַנְּבִיא יוֹאֵל עַל זְמַן הַגְּאוּלָּה שֶׁכָּל הַיְהוּדִים יִהְיוּ נְבִיאִים. ה' אוֹמֵר לְנְבִיא:

וְהָיָה אַחֲרַי כֵּן אֶשְׁפּוֹךְ אֶת רוּחִי עַל כָּל בָּשָׂר וְנִבְאוּ בְנֵיכֶם וּבָנוּתֵיכֶם זְקֻנֵיכֶם חֲלָמוֹת יַחֲלֹמוּן בַּחֲוָרֵיכֶם חֲזִינוֹת יִרְאוּ

וְהָיָה אַחֲרַי כֵּן – הַדְּבָר יִקְרָה אַחֵר כֵּן, בְּזְמַן הַגְּאוּלָּה.

אֶשְׁפּוֹךְ אֶת רוּחִי עַל כָּל בָּשָׂר – אֶתֶן מְרוּחַ הַחֲכָמָה וְהַהֲבִנָּה שֶׁל ה' לְכָל אָדָם.

וְנִבְאוּ בְנֵיכֶם וּבָנוּתֵיכֶם – הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת שֶׁלְכֶם יֹאמְרוּ נְבוּאוֹת

זְקֻנֵיכֶם חֲלָמוֹת יַחֲלֹמוּן – הָאֲנָשִׁים הַמְּבַגְרִים יַחֲלֹמוּ נְבוּאוֹת

בַּחֲוָרֵיכֶם חֲזִינוֹת יִרְאוּ – גַּם הָאֲנָשִׁים הַצְּעִירִים יִרְאוּ נְבוּאוֹת.

(יוֹאֵל ג', א')